

[Formanden.]

Forespørgselsens Ordlyd, det, som den drejer sig om.

Ordføreren for Forespørgerne (Knud Kristensen): Jeg mener, jeg har holdt mig til det, hvorom Sagen drejer sig, idet de Forhold, jeg har omtalt, ogsaa har gjort sig gældende i den kritiske Uge. Jeg gør opmærksom paa, at Ministeren hentydede til hele vor samlede Økonomi, og det, jeg har søgt at belyse, er, at den ikke sætter nogen Grænse for Samhandelen med Udlandet. Men jeg skal forlade dette Æmne, da jeg skønner, at det ikke er tilladt mig at udvikle dette, og derefter slutte med at sige: I den Opgørelse, som Handelsstanden er fremkommet med — Handelsstanden er jo den Stand, som har bedst Kendskab til de Lagre, vi har, og til, hvad Standen ønsker eller i den kritiske Uge ønskede at indføre —, har de hævdet, og hævdet, synes jeg, uimodsiget, at vore Varelagre er for smaa, og de ønskede derfor at indføre mere. Vi mener, at Regeringen ved at begrænse Attestudstedelsen og ved ikke at efterkomme Handels Ønsker om saa stor Indførsel som muligt har begrænset vor Vareindførsel ogsaa i den kritiske Uge og derigennem stillet Landet i en Situation, som kunde have faaet meget ubehagelige, for ikke at sige ulykkelige Følger. Ud fra disse Hensyn og ud fra denne Opfattelse ønsker Forespørgerne at stille følgende Forslag til Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger, at Regeringen fører en Importbegrænsningspolitik, der medfører Vareknaphed og høje Varepriser, forringede Eksportmuligheder og stor Arbejdsløshed, og som udsætter vort Land for i kritiske Tider at komme til at mangle livsvigtige Raastoffer og Forbrugsvarer, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger, at Regeringen fører en Importbegrænsningspolitik, der medfører Vareknaphed og høje Varepriser, forringede Eksportmuligheder og stor Arbejdsløshed, og som udsætter vort Land for i kritiske Tider at komme til at mangle livsvigtige Raastoffer og Forbrugsvarer,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Med Henviisning til den Redegørelse, jeg har givet dette høje Ting, maa jeg meddele, at jeg ikke kan modtage den stillede Dagsorden.

Hauge: Jeg synes, det er beklageligt, at man praktisk talt aldrig her i Salen kan komme til at diskutere en Forespørgsel paa sagligt Grundlag, uden at der stilles Dagsorden af politisk Indhold, og jeg henstiller til Overvejelse, om man ikke kunde komme bort fra dette. Jeg tror, det vilde fremme den saglige Debat, at man ikke straks paa Forhaand dømmer det, man i hvert Fald har stillet Tinget i Udsigt skulde være Saglighed, til at være den rene Partipolitik.

Den af Venstre med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som Ordfører stillede Forespørgsel til Handelsministeren om, hvorvidt der i Danmark i den kritiske Uge, da Freden truedes, var tilstrækkelige Forsyninger af absolut nødvendige Varer, og hvad Regeringen har foretaget sig for i betimelig Tid at tilvejebringe saadanne Varer, kan i Virkeligheden rent objektivt ikke undgaa at betegnes som partipolitisk, thi efter at vi nu har hørt Ordføreren for Forespørgerne og har hørt Dagsordenen og hørt, hvilken Aarsag Venstre har haft for at stille Forespørgselen, kan man uden paa nogen Maade at gøre sig skyldig i Overdrivelse sige, at Forespørgselen, eller den rejste Debat, i Virkeligheden slet ikke har noget med det at gøre, som den foregiver at skulle beskæftige sig med. Det fremgik nemlig med al ønskelig Tydelighed af Ordføreren Udtalelser, at Hensigten med Forespørgselen har været at faa rejst en Valutadebat, og ved Hjælp af denne Debat vilde man skabe en Stemning til Gunst for Afvikling af Importreguleringen eller rettere sagt søge at skabe Uvilje mod den Importregulering, som Partiet Venstre selv har været med til at tilvejebringe og selv opfordrede til at iværksætte i 1932, da vi stod over for meget alvorlige Vanskeligheder. Man prøver at faa Befolkningen til at tro, at saafremt vi havde fri Vareimport til Danmark, vilde Danmark have været meget bedre stillet og meget mere forberedt over for den Situation, der aabenbarede sig for os, for en Maanedes Tid siden; saa havde vi haft meget større Forsyninger af livsvigtige Varer. Den Paastand, der saaledes frem-